

Sygn. akt – IX Ka 658/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20. lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Aleksandra Nowicka

Sędziowie: S.S.O. Mirosław Wiśniewski

S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Protokolant – st. sekr. sąd. Anna Ryłow

przy udziale Prokuratora Prok. Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 20. lutego 2014 r.

sprawy **S. P.** – oskarżonej z art. 270§1 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk oraz z art. 270§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Brodnicy,

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 5. września 2013 r., **sygn. akt II K 468/13**,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie III. tego wyroku podwyższa wymiar orzeczonej tamże kary pozbawienia wolności do 6 (sześciu) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżoną z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 658/13

UZASADNIENIE

S. P. została oskarżona o to, że:

1. w okresie od 24 sierpnia 2012 roku do 28 lutego 2013 w B., województwo (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 469,26 zł, w ten sposób, po uprzednim podrobieniu dwóch faktur VAT bez oznaczenia numeru oraz bez dat wystawienia, z terminami płatności 7 lipca 2012 roku i 7 sierpnia 2012 roku, wystawionych przez firmę (...), z naniesionymi na nich podrobionymi podpisami S. D., posłużyła się nimi załączając je w dniu 24 sierpnia 2012 roku do wniosku o udzielenie dodatku mieszkaniowego, w związku z czym przyznano jej prawo do pobierania przez okres sześciu miesięcy dodatku mieszkaniowego powiększonego o kwotę 78,21 zł, który pobierała w okresie od 1 września 2012 roku do 28 lutego 2013 roku, czym doprowadziła do powstania szkody w kwocie 469,26 zł na rzecz Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w B. - **tj. o czyn z art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

2. w dniu 28 lutego 2013 roku w B., województwo (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, Unii Europejskiej-Europejskiego

Funduszu Społecznego w ramach projektu systemowego Gminy B. „Gmina B. dla mieszkańców i z mieszkańcami”, w ten sposób, że po uprzednim podrobieniu faktury VAT numer (...) z naniesionymi na niej podrobioną pieczęcią firmy (...) R. W. i podpisem na kwotę 228,00 zł, posłużyła się nią poprzez przedłożenie jej w siedzibie Urzędu Gminy B. celem uzyskania zwrotu kwoty widniejącej na fakturze płatnej ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach projektu systemowego Gminy B. „Gmina B. dla mieszkańców i z mieszkańcami”, po czym odebrała z kasy Urzędu w gotówce kwotę 228,00 zł, czym doprowadziła do powstania szkody w kwocie 228,00 zł na rzecz Unii Europejskiej Europejskiego Funduszu Społecznego reprezentowanego przez Gminę B. oraz działała na szkodę R. W. - **tj. o czyn z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

3. w okresie od 24 lutego 2013 roku do sierpnia 2013 w B., województwo (...), działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w B., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 455,04 zł, w ten sposób, że po uprzednim podrobieniu faktury VAT numer (...) datowanej dnia 10 stycznia 2013 roku wystawionej przez (...) w B., na których naniosła podrobione pieczęć firmy oraz podpis właściciela S. D., posłużyła się nią jako autentyczną załączając ją w dniu 24 lutego 2013 roku do wniosku o dodatek mieszkaniowy, w związku z czym przyznano jej prawo do pobierania przez okres sześciu miesięcy dodatku mieszkaniowego powiększonego o kwotę 75,84 zł, przyznanego na okres od 1 marca 2013 roku do 31 sierpnia 2013 roku, czym doprowadziła do powstania szkody w kwocie 455,04 zł na rzecz Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w B. - tj. o czyn z art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Wyrokiem z dnia 5 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Brodnicy, sygn. akt II K 468/13:

- uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej w punkcie 1 aktu oskarżenia czynu, stanowiącego występki z art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to, w myśl art. 11 § 3 kk, na podstawie art. 286 § 1 kk, wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

- uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej w punkcie 2 aktu oskarżenia czynu stanowiącego występki z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to, w myśl art. 11 § 3 kk, na podstawie art. 297 § 1 kk, wymierzył jej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

- uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzucanego jej w punkcie 3 aktu oskarżenia czynu stanowiącego występki z art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to, w myśl art. 11 § 3 kk, na podstawie art. 286 § 1 kk, wymierzył jej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce w/w jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonej karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk, warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby.

Na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w B. kwoty 469,26 złotych w terminie 6 (sześciu) miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku oraz kwoty 455,04 złotych w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku.

Zwolnił oskarżoną od opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **na niekorzyść oskarżonej w części dotyczącej orzeczenia o karze oskarżyciel publiczny**, zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 343 § 6 i 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk, polegającą na skazaniu oskarżonej wyrokiem bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzeniu jej za czyn z pkt III aktu oskarżenia kary 3 miesięcy pozbawienia wolności wbrew treści ugody zawartej w trybie art. 335 kpk między nią, a prokuratorem, która przewidywała orzeczenie za ten czyn kary 6 miesięcy pozbawienia wolności

2. obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 286 § 1 kk, polegającą na orzeczeniu za czyn z pkt III aktu oskarżenia, wypełniający znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk i 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, w myśl art. 11

§ 3 kk na podstawie art. 286 § 1 kk kary 3 miesięcy pozbawienia wolności, podczas, gdy dolna granica ustawowego zagrożenia za ten występki wynosi 6 miesięcy pozbawienia wolności

Powołując się na powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt III poprzez podwyższenie wymiaru orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności z 3 do 6 miesięcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna

Na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego i generalnie prawidłowych rozstrzygnięć w ramach „orzeczenia o karze”, sąd odwoławczy uznał potrzebę konwalidowania zawartego w wyroku uchybienia, wskazanego przez oskarżyciela publicznego. Zasadnie zarzucił on bowiem, że zaskarżony wyrok skazujący, który wydany został bez przeprowadzenia rozprawy, zapadł z naruszeniem przepisów postępowania regulujących zasady orzekania w trybie art. 335 kpk, a w konsekwencji – wymogów prawa materialnego.

Pomimo orzeczenia wobec oskarżonej za czyn z pkt III aktu oskarżenia kary w innej wysokości niż uzgodniona między nią, a prokuratorem, nie ma żadnych wątpliwości, że sąd w istocie stanął na stanowisku, że to kara pozbawienia wolności w najniższym dopuszczalnym w świetle art. 286 § 1 kk wymiarze stanowić będzie adekwatną reakcją na popełniony przez nią czyn z art. 270 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Sąd orzekający w pisemnych motywach orzeczenia wskazał wprost, że wymierzenie oskarżonej w wyroku kary pozbawienia wolności poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia za występki z art. 286 § 1 kk nastąpiło wyłącznie przez pomyłkę (k. 107v.). Omyłka ta, jako dotycząca merytorycznej części wyroku, nie miała jednak charakteru oczywistej w rozumieniu art. 105 kpk i jako taka musiała podlegać korekcie w postępowaniu odwoławczym.

Kierując się powyższym, sąd odwoławczy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku w pkt III poprzez podwyższenie wymiaru orzeczonej nim wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności z 3 do 6 miesięcy, dostosowując w ten sposób zaskarżone orzeczenie do treści zawartego w akcie oskarżenia wniosku prokuratora, stanowiącego wynik porozumienia osiągniętego między nim, a oskarżoną.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 635 kpk sąd zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, obciążając wydatkami tego postępowania Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, gdyż to nie jej postawa przyczyniła się do wszczęcia postępowania odwoławczego.